

Wymagania edukacyjne dla klasy 4 Szkoły Podstawowej im. dr. Henryka Jordana w Ksawerowie
(opracowane na podstawie poradnika metodycznego do nauczania religii rzymskokatolickiej
w klasie 8I do podręcznika „Pan Jezus jest naszym życiem” nr AZ-14-01/18 – PO – 6/23)

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA

Ocenianie osiągnięć edukacyjnych ucznia z religii polega na rozpoznawaniu przez nauczyciela poziomu i postępów w opanowaniu przez ucznia wiadomości i umiejętności w stosunku do wymagań edukacyjnych wynikających z programu nauczania oraz formułowania oceny. Ocenę z religii ustala się w oparciu o kryteria poznawcze, kształcące i wychowawcze.

Kontrola i ocena w religii nie dotyczy wyłącznie sprawdzenia wiadomości, lecz także wartościowania umiejętności, postaw, zdolności twórczych, rozwoju zainteresowań, motywacji uczenia się, a głównie kształtowania cech charakteru, woli, odpowiedzialności za swoje czyny, dokładności, wytrwałości, pracowitości, kultury osobistej, zgodności postępowania z przyjętą wiarą.

Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów:

1. Pisemne prace kontrolne dwa razy w ciągu półrocza, obejmujące więcej niż trzy jednostki lekcyjne, zapowiedziane z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem, sprawdzane przez nauczyciela do dwóch tygodni. Ponadto kartkówki; zakres ich materiału powinien obejmować nie więcej niż trzy jednostki lekcyjne lub materiał podstawowy. Pisemne prace kontrolne są do wglądu uczniów i rodziców. Uczniowi, który z powodu nieobecności w szkole nie przystąpił do napisania pracy kontrolnej i nie zgłosił się do nauczyciela w ciągu dwóch tygodni od nieobecności w celu jej napisania, dokonuje się wpisu w dzienniku znakiem „bz”. Nauczyciel ma prawo do niepodawania terminu prac kontrolnych, jeżeli uczniowie dezorganizują proces oceny osiągnięć przez absencję, ucieczki z lekcji itp.
2. Odpowiedzi ustne dotyczące materiału z zakresu trzech ostatnich lekcji.
3. Wypowiedzi w trakcie lekcji, podczas dyskusji, powtórzenia itp.
4. Praca domowa: krótkoterminowa i długoterminowa, kontrolowana na bieżąco.
5. Ocena ze znajomości podstawowych prawd wiary zdobywana podczas odpowiedzi ustnej lub pisemnej.
6. Zeszyt: sprawdzany podczas odpowiedzi i według decyzji nauczyciela. Jeden raz w półroczu kompleksowa ocena zeszytu.
7. Pilność, systematyczność, postawy, umiejętności: osiągnięcia ucznia zapisywane w kartach obserwacyjnych prowadzonych przez nauczyciela religii.
8. Przygotowanie do poszczególnych katechez – uczeń może dwa razy w ciągu półrocza zgłosić swoje nieprzygotowanie do lekcji, które jest odnotowywane znakiem „np” w dzienniku elektronicznym. Za trzecim razem otrzymuje ocenę niedostateczną.
9. Korzystanie z Pisma Świętego, podręcznika i innych materiałów katechetycznych.
10. Zaangażowanie w przygotowanie i przeprowadzenie uroczystości szkolnych o charakterze religijnym, zaangażowanie w przygotowanie gazetek szkolnych, udział w konkursach religijnych, współpraca ze wspólnotą parafialną.
11. Inne możliwości wskazujące możliwość oceniania.

Ilość ocen:

W ciągu jednego półrocza nauczyciel wystawia każdemu uczniowi co najmniej cztery oceny częściowe.

Przy wystawieniu oceny śródrocznej i rocznej przyjmuje się następujące zasady:

1. Ocena nie jest średnią ocen cząstkowych.
2. Uczeń, który przystąpi do olimpiady czy konkursu religijnego i pomyślnie ukończy co najmniej etap szkolny, będzie mógł uzyskać podniesienie oceny końcoworocznej o jeden stopień.

Warunki i tryb uzyskania wyższej niż przewidywana oceny rocznej z religii:

Uczeń ma prawo do podwyższenia przewidywanej oceny rocznej, jeśli w terminie 3 dni od przekazania informacji o przewidywanej ocenie rocznej zgłosi do nauczyciela chęć poprawy tej oceny.

Na sprawdzianie przygotowanym przez nauczyciela, uwzględniającym wymagania programowe na ocenę wyższą od proponowanej, uczeń winien uzyskać minimum 80% prawidłowych odpowiedzi. Ocenie z poprawy nie przypisuje się wagi.

UWARUNKOWANIA OTRZYMANIA POSZCZEGÓLNYCH OCEN

Warunki uzyskania oceny CELUJĄCEJ

Katechizowany:

1. Spełnia wymagania określone w zakresie oceny bardzo dobrej.
2. Prezentuje wiadomości powiązane ze sobą w systematyczny układ.
3. Samodzielnie posługuje się wiedzą dla celów teoretycznych i praktycznych.
4. Wykazuje się właściwym stylem wypowiedzi, swobodą w posługiwaniu się terminologią przedmiotową i inną.
5. Angażuje się w prace pozalekcyjne np. gazetki religijne, montaż sceniczne, pomoce katechetyczne itp.
6. Jego pilność, systematyczność, zainteresowanie, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.
7. Poznane prawdy wiary stosuje w życiu.
8. Jego praca jest oryginalna i twórcza oraz wskazuje na dużą samodzielność.

O ocenie celującej mogą decydować również inne indywidualne osiągnięcia ucznia, kwalifikujące go do tej oceny.

Warunki uzyskania oceny BARDZO DOBREJ

Katechizowany:

1. Spełnia wymagania określone w zakresie oceny dobrej.
2. Opanował pełny zakres wiedzy, postaw i umiejętności określony poziomem nauczania religii.
3. Prezentuje poziom wiadomości powiązanych ze sobą w logiczny układ.
4. Właściwie rozumie uogólnienia i związki między nimi oraz wyjaśnia zjawiska bez ingerencji nauczyciela.
5. Umiejętnie wykorzystuje wiadomości w teorii i praktyce bez ingerencji nauczyciela.
6. Wykazuje się właściwym stylem wypowiedzi.
7. Wykazuje się pełną znajomością pacierza.
8. Wzorowo prowadzi zeszyt i odrabia prace domowe.

9. Aktywnie uczestniczy w religii.
10. Jego postępowanie nie budzi żadnych zastrzeżeń.
11. Jest pilny, systematyczny, zainteresowany przedmiotem.
12. Stara się być świadkiem wyznawanej wiary.
13. Opanował pełny zakres wiadomości i umiejętności wyznaczonych przez nauczyciela programem nauczania; osiągnięcia ucznia należą do złożonych i wymagających samodzielności.

O ocenie bardzo dobrej mogą decydować również inne indywidualne osiągnięcia ucznia, kwalifikujące go do tej oceny.

Warunki uzyskania oceny DOBREJ

Katechizowany:

1. Spełnia wymagania określone w zakresie oceny dostatecznej.
2. Opanował materiał programowy z religii.
3. Prezentuje wiadomości powiązane związkami logicznymi.
4. Poprawnie rozumie uogólnienia i związki między nimi oraz wyjaśnia zjawiska podane przez nauczyciela.
5. Stosuje wiedzę w sytuacjach teoretycznych i praktycznych podanych przez nauczyciela.
6. Podczas wypowiedzi nie popełnia rażących błędów stylistycznych.
7. Wykazuje się dobrą znajomością pacierza.
8. W zeszycie posiada wszystkie notatki i prace domowe.
9. Podczas lekcji posiada określone pomoce (podręcznik, zeszyt i inne) i korzysta z nich.
10. Systematycznie uczestniczy w zajęciach religii.
11. Jest zainteresowany przedmiotem.
12. Wykazuje się dobrą umiejętnością stosowania zdobytych wiadomości.
13. Postawa ucznia nie budzi wątpliwości.
14. Stara się być aktywny podczas lekcji.
15. Wiadomości i umiejętności ucznia przewidziane programem nauczania nie są pełne dla danego etapu nauczania, ale wiele umiejętności ma charakter złożony i samodzielny.

O ocenie dobrej mogą przesądzić także inne indywidualne osiągnięcia ucznia, kwalifikujące go do tej oceny.

Warunki uzyskania oceny DOSTATECZNEJ

Katechizowany:

1. Opanował łatwe, całkowicie niezbędne wiadomości, postawy i umiejętności.
2. Prezentuje podstawowe treści materiału programowego z religii.
3. Wykazuje się wiadomościami podstawowymi, które łączy w logiczne związki.
4. Dość poprawnie rozumie podstawowe uogólnienia oraz wyjaśnia ważniejsze zjawiska z pomocą nauczyciela.
5. Przy pomocy nauczyciela potrafi stosować wiadomości dla celów praktycznych i teoretycznych.
6. W przekazywaniu wiadomości z religii popełnia niewielkie i nieliczne błędy.
7. Prezentuje słabą kondensację wypowiedzi.
8. Wykazuje się podstawową znajomością pacierza.
9. W jego zeszycie występują sporadyczne braki notatek, prac domowych.

10. Prezentuje przeciętną pilność, systematyczność i zainteresowanie przedmiotem.
11. Wiadomości i umiejętności ucznia są na poziomie podstawowych wiadomości i umiejętności przewidzianych programem nauczania dla danego etapu; wiadomości i umiejętności należą do przystępnych, o średnim stopniu złożoności i wystarczają do pomyślnego dalszego uczenia się.

O ocenie dostatecznej mogą przesądzić także inne indywidualne uwarunkowania danego ucznia.

Warunki uzyskania oceny DOPUSZCZAJĄCEJ

Katechizowany:

1. Opanował konieczne pojęcia religijne.
2. Prezentuje luźno zestawione wiadomości programowe.
3. Prezentuje mało zadawalający poziom postaw i umiejętności.
4. Wykazuje brak rozumienia podstawowych uogólnień.
5. Brak mu podstawowej umiejętności wyjaśniania zjawisk.
6. Nie potrafi stosować wiedzy, nawet przy pomocy nauczyciela.
7. Podczas przekazywania wiadomości popełnia liczne błędy, wykazuje niepoprawny styl wypowiedzi, ma trudności z wystawianiem się.
8. Prowadzi zeszyt.
9. Ma problemy ze znajomością pacierza.
10. Wykazuje poprawny stosunek do religii.
11. Opanował elementarne wiadomości i umiejętności programowe przewidziane dla danego etapu edukacyjnego; są to wiadomości i umiejętności bardzo przystępne, proste i praktyczne, niezbędne w funkcjonowaniu szkolnym i pozaszkolnym.

O ocenie dopuszczającej mogą przesądzić także inne indywidualne cechy, postawy i braki obserwowane u ucznia.

Wymagania niedostateczne – ocena NIEDOSTATECZNA

Katechizowany:

1. Wykazuje rażący brak wiadomości programowych.
2. Nie potrafi logicznie powiązać podawanych wiadomości.
3. Prezentuje zupełny brak rozumienia uogólnień i nieumiejętność wyjaśniania zjawisk.
4. Nie potrafi zastosować zdobytej wiedzy.
5. Podczas przekazywania informacji popełnia bardzo liczne błędy.
6. Prezentuje rażąco niepoprawny styl wypowiedzi.
7. Nie wykazuje się znajomością pacierza.
8. Nie posiada zeszytu lub dość często nie przynosi go na lekcję.
9. Lekceważy przedmiot.
10. Nieodpowiednio zachowuje się na lekcji.
11. Wyraża lekceważący stosunek do wartości religijnych.
12. Opuszcza lekcję religii.

O ocenie niedostatecznej mogą przesądzić także inne indywidualne cechy, postawy i braki obserwowane u ucznia.

Szczegółowe kryteria oceniania

I semestr					
Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
1. Poznają „Nowe przykazania Pana Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> → wyczerpująco wyjaśnia potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego, aby móc poznawać naukę Pana Jezusa i żyć zgodnie z nią → wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie → analizuje tekst Łk 22,59–62, → na przykładzie wybranych świętych wskazuje jak można realizować w swoim życiu drogę błogosławieństw, → szczegółowo opisuje, kiedy realizujemy poszczególne błogosławieństwa w 	<ul style="list-style-type: none"> → wyjaśnia, że każda katecheza pogłębia jego więź z Jezusem, → uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga skupienia i wyciszenia, → odkrywa, że osiągnięcie szczęścia wymaga od nas zaufania Panu Jezusowi i podjęcia trudu bycia Jego uczniem, → wymienia cechy człowieka ubożego w duchu, → odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia, → wyjaśnia, że niedostrzeżenie, bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia drugim błogosławieństwem, → odkrywa, że przeszkodą w wypełnianiu w życiu trzeciego błogosławieństwa jest wymuszanie na innych wypełniania naszych projekcji życiowych, traktowanie Pana Boga jako wykonawcy naszych życzeń, → na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy 	<ul style="list-style-type: none"> → tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy → wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza”, „przypowieść”, „pielgrzym → tłumaczy, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufa Panu Jezusowi → wskazuje na mapie górę Błogosławieństw → wskazuje na mapie Górę Synaj → wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa → opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu, → określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, wypełniają w swym życiu Jego wolę → wsłuchując się w Słowo Boże, nie szukają poklasku, nie unoszą się gniewem, → odkrywa, że tylko Bóg może sprawiedliwie osądzić człowieka, bo tylko On zna jego serce, → odkrywa, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współczucie drugiemu człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga mu, czyli brak miłości do Boga i 	<ul style="list-style-type: none"> → opowiada przypowieść o siewcy, → wskazuje na mapie Ziemię Świętą, → wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni” i „chrześcijanin”, → odkrywa, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym → wskazuje Górę Błogosławieństw jako miejsce żywej modlitwy pielgrzymów → wyjaśnia dlaczego trzeba żałować za grzechy → wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa, → objaśnia, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy → wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw → odkrywa, że przeszkodą w stawianiu się człowiekiem miłosiernym jest egoizm → odkrywa, że przeszkodą do stawiania się człowiekiem czystego serca jest nasze zubożenie na Boże słowo i Jego przykazania oraz 	<ul style="list-style-type: none"> → formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, → wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewca, ziarno, miejsca, na które pada ziarno → wyjaśnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni → nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca → wskazuje na mapie rzekę Jordan → tłumaczy pojęcie miłosierdzia, → wskazuje miłość do Boga i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi,

Przedmiotowy system oceniania i wymagania edukacyjne z religii kl. 4

	<p>naszym życiu</p>	<p>człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości, → odkrywa, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami, → odkrywa, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządzi władzą, brak wrażliwości na krzywdę drugiego człowieka. → odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, odrzucanie tych, którzy są od nas lepsi lub poszkodowani przez los, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia → wskazuje przeszkody utrudniające nam realizację poszczególnych błogosławieństw → uzasadnia, że Piotr Jerzy jest człowiekiem ośmiu błogosławieństw</p>	<p>bliźniego, → opisuje, jak powinniśmy wprowadzać pokój na świecie, w rodzinach, wśród rówieśników → odkrywa, że szczęście człowieka wypływa z faktu wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego → wskazuje możliwe powody odrzucenia w grupie rówieśniczej → robi rachunek sumienia w oparciu o ośmiu błogosławieństw → podaje główne fakty z życia Piotra Jerzego Frassatego, •, •</p>	<p>zachowania pełne fałszu wobec innych → opowiada historię Świętego Szczepana, → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do życia ośmioma błogosławieństwami, → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest powołany do świętości</p>	<p>→ odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół, → wymienia większość z ośmiu błogosławieństw</p>
--	---------------------	---	---	--	--

Przedmiotowy system oceniania i wymagania edukacyjne z religii kl. 4

<p>2. Przyjaźnię się z Panem Jezusem</p>	<p>→ wyczerpująco uzasadnia potrzebę i sposoby troski o przyjaźń z Jezusem → wyjaśnia, że liturgia Kościoła jest dopełniana psalmami i innymi pieśniami w celu podkreślenia doniosłości czasu spotkania z Jezusem, wyraża naszą miłość i zaufanie do Boga →</p>	<p>→ wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, • stwierdza, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że udział w Eucharystii, uczenie weselnej jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem – Oblubieńcem, → wyjaśnia, że modląc się rano i wieczorem, wypełnia i zachowuje polecenie Pana Jezusa „wy zatem tak się módlcie” → odszukuje wybrany fragment w Biblii według sigłów. → przytacza wezwania wiernych z liturgii słowa → podaje, że przyjaźń z Jezusem przekłada się na budowanie pozytywnych więzi z bliźnimi → tłumaczy w jaki sposób wspólnoty działające na terenie parafii służą ludziom, → odkrywa, że „kiedy się modli, rozmawia z Panem Jezusem, a kiedy czyta Pismo Święte, Pan Jezus przemawia do niego”</p>	<p>→ wyjaśnia, że każdy chrześcijanin jest zaproszony przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi → wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca → wskazuje Pana Jezusa jako Tego, który objawia imię Boga: „Ojciec”, → wyjaśnia znaczenie słów świętego Augustyna: „Kto śpiewa, dwa razy się modli” → odkrywa, że Biblia to księga pisana pod natchnieniem Ducha Świętego – słowo Boże, → wymienia imiona czterech Ewangelistów, → wymienia tytuły niektórych listów apostoelskich, → przytacza dewizę, którą kierował się w życiu błogosławiony Michał Giedroyc → podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnot w parafii, → podaje fakty z życia Świętego Hieronima</p>	<p>→ opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu → tłumaczy, że poprzez modlitwę poranną i wieczorną, jako dziecko Boże pogłębia swą relację z Bogiem Ojcem → wskazuje Księgę Psalmów jako zbiór pieśni napisanych w większości przez króla Dawida → wskazuje, że tylekroć spotyka się z Panem Jezusem i Jego nauczaniem, ilekroć słucha słowa Bożego → opisuje, w którym momencie Mszy Świętej czytane jest słowo Boże → odkrywa, że owocem Eucharystii jest miłość do Boga i bliźniego → odkrywa, że i on może zaangażować się w budowanie wspólnoty parafialnej → podaje, że przyjaciel to ten, o którym wiele wiemy, z którym często spotykamy się, rozmawiamy</p>	<p>→ wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty → uzasadnia, że modlitwa jest dla chrześcijanina ważna → stwierdza, że piosenki i pieśni religijne mają wielkie znaczenie dla katechezy Kościoła → wypowiada się na temat podziału Biblii na Stary Testament, Nowy Testament → wymienia wspólnoty działające na terenie parafii → czyta ze zrozumieniem Pismo Święte analizowane podczas katechezy</p>
--	---	--	---	--	---

Przedmiotowy system oceniania i wymagania edukacyjne z religii kl. 4

<p>3. Dziękuję za wszystko Panu Jezusowi</p>	<p>→ wyczerpująco omawia dary, które otrzymaliśmy odnosząc do przykładu życia Ojca Pio → analizując treść prefacji tłumaczy dlaczego Eucharystia to dziękczynienie → projektuje jak wykorzystać media do głoszenia Dobrej Nowiny</p>	<p>→ wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”, → wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego, → określa powody wdzięczności i zmiany w postawach życiowych omawianych postaci biblijnych → wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone → wyjaśnia znaczenie słów „stygmatyk”, „bilokacja”, → wskazuje posłuszeństwo, pokorę i miłość do drugiego człowieka jako cechy Ojca Pio → wymienia wydarzenia z historii Polski poznane na lekcji; określa wiek, w którym miały miejsce, → odkrywa, że Eucharystia to dziękczynienie Bogu → wyjaśnia sens Ewangelii o krzewie winnym</p>	<p>→ wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności, → wymienia fakty z życia Wandy Błęńskiej → wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask, → odkrywa, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyrodzonymi i nadprzyrodzonymi, → podaje kilka faktów z życia świętego Ojca Pio → odkrywa, że Pan Bóg działa w życiu narodu polskiego → wymienia, za kogo i za co dziękujemy Bogu w prefacji, → opowiada o życiu Błogosławionego Karola Acutisa</p>	<p>→ uzasadnia wartość wdzięczności → odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymywane dary → odkrywa, że wdzięczność Jezusowi uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego → wymienia nadprzyrodzone dary, które otrzymał Ojciec Pio → podaje, że Maryja objawia się w ważnych dla ludzkości wydarzeniach → podaje, że prefacja to modlitwa dziękczynna → wymienia cechy Karola Acutisa, które możemy naśladować</p>	<p>→ • odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa → uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem → wymienia różne dary, które otrzymuje od Boga, → odkrywa, że Bóg, pełen miłości, działa dla dobra innych poprzez Ojca Pio → nazywa Maryję Królową Polski, Czarną Madonną, → wymienia osoby, poprzez które Bóg działa w jego życiu, obdarowując go dobrem</p>
--	--	--	---	---	---

Przedmiotowy system oceniania i wymagania edukacyjne z religii kl. 4

<p>Katechezy okoliczności owe</p>	<p>→ referuje wartości modlitwy różańcowej, → wyjaśnia czym jest świętość, do której wzywa nas Bóg → wyjaśnia chrześcijański sens przeżywania adwentu → rozważa sens obchodzenia pamiątki narodzin Jezusa</p>	<p>→ odkrywa, że tak jak Maryja rozważała wszystkie wydarzenia w swym życiu, tak my w modlitwie różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Pana Jezusa i Maryi, → odkrywa, że Jezus jest Zmartwychwstaniem i daje nam obietnicę życia wiecznego, → na podstawie poznanych tekstów biblijnych stwierdza, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi → uzasadnia, że Kościół jest arką, znakiem danym ludziom, aby mogli się nawracać i osiągnąć życie wieczne → posługuje się sigłami w odszukiwaniu wskazanych fragmentów Biblii</p>	<p>→ wskazuje Jana Pawła II jako człowieka, który ukochał modlitwę różańcową → podaje cechy człowieka świętego → na podstawie tekstów biblijnych wskazuje cechy królestwa Jezusa Króla, → uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego, → podaje znaczenie symboli adwentowych → wskazuje Izajasza jako proroka zapowiadającego narodziny Jezusa</p>	<p>→ wymienia tajemnice różańca i wydarzenia im przypisane → wskazuje, że to sam Bóg wzywa nas do świętości.. → odkrywa, że Jezus w rozmowie z Piłatem mówi, że jest królem, ale Jego królestwo nie jest z tego świata → wyjaśnia, czym jest Adwentu, → podaje fakty związane z wydarzeniami narodzin Jezusa</p>	<p>→ nazywa październik miesiącem modlitwy różańcowej → wymienia, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego. → wymienia symbole adwentu → odkrywa, że największym darem Bożego Narodzenia jest samo narodzenie Jezusa</p>
<p>II semestr</p>					
<p>4.Przepraszam Pana Jezusa</p>	<p>→ uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył Jezusa i ludzi → wyczerpująco wyjaśnia konieczność żałowania, naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby</p>	<p>→ opowiada historię grzechu pierworodnego, → odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga, → wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, → odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi → odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo</p>	<p>→ wymienia wpływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego → opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń → nazywa Boga miłością, która przebacza → wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, → wyjaśnia, że samo wyznanie</p>	<p>→ opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem → odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga → odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności → odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi → wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy –</p>	<p>→ odkrywa, że Bóg, wyrzucając człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę → nazywa Boga miłością, która przebacza → wymienia skutki uzależnień → odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy → nazywa Błogosławioną Różę Czacką Matką niewidomych. → wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie</p>

Przedmiotowy system oceniania i wymagania edukacyjne z religii kl. 4

	<p>Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty → określa momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi, → wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona”</p>	<p>jego grzeszności → wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów → wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania. → omawia niszczące skutki uzależnień, → odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas w których wyznajemy naszą grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem, → • na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako tego, który uwierzył w słowa Jezusa o Bożym miłosierdziu → podaje kilka istotnych faktów z życia błogosławionej Róży Czackiej, → na podstawie listów Świętego Pawła, podaje dowód, że miłość Boga przejawia się w przebaczeniu grzechów,</p>	<p>grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy → odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów → odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem (B.13.1) → wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy przebłagalnej → podaje przykłady podjętych przez Błogosławioną Różę Czacką działań, mających wpływ na rozwój tyflopädagogiki w Polsce, → odkrywa i przedstawia fakty świadczące, że Bóg przebacza Pawłowi nawet te grzechy, których bardzo się wstydział</p>	<p>grzechy wobec drugiego człowieka → wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników → układa tekst modlitwy przebłagalnej, → wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je</p>	<p>czeka na niego Jezus przebaczący</p>
--	---	--	---	--	---

Przedmiotowy system oceniania i wymagania edukacyjne z religii kl. 4

<p>5. Proszę Pana Jezusa</p>	<p>→ wyjaśnia wielkość człowieka, ale też i jego zależność od Stwórcy i innych ludzi → tłumaczy dlaczego Bóg nie spełnia każdej naszej prośby → omawia wartość modlitwy wstawienniczej</p>	<p>→ omawia warunki spełnienia modlitwy (F.1.8), → wyjaśnia, że człowiek nie jest samowystarczalny, podaje przykłady, → odkrywa jak ważne jest nasze zaufanie Bogu w modlitwie prośby – na przykładzie Elżbiety i Zachariasza, → na podstawie historii życia Świętej Moniki i Świętego Augustyna odkrywa wartości wpływające z wierności Bogu → wskazuje, że Błogosławiony Stefan Wyszyński modlił się o wolność naszej ojczyzny.</p>	<p>→ wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie proszą Boga (F.1.7), → objaśnia, że Bóg pomaga nam w codziennym życiu poprzez drugiego człowieka → podaje, że może prosić Boga o to, co jest zgodne z Jego wolą, → odkrywa, że modlitwa wstawiennicza może przemienić życie człowieka zgodnie z wolą Boga, → podaje fakty z życia Prymasa Tysiąclecia świadczące o Jego miłości do Boga i bliźniego</p>	<p>→ prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9) → odkrywa, że Bóg wzywa nas do pokory wobec Boga i ludzi → omawia warunki dobrej modlitwy (F.1.8) → wyjaśnia czym, jest modlitwa wstawiennicza, → odkrywa, że Prymas Tysiąclecia uczy nas miłości do nieprzyjaciół</p>	<p>→ uzasadnia potrzebę modlitwy, → opisuje historię Elżbiety i Zachariasza → zna historię św. Moniki i św. Augustyna → podaje kim był Prymas Tysiąclecia</p>
------------------------------	--	---	---	---	---

Przedmiotowy system oceniania i wymagania edukacyjne z religii kl. 4

<p>6. Wielbię Pana Jezusa</p>	<p>→ tłumaczy dlaczego Bogu należne jest uwielbienie → opowiada o kompatybilności działania i słuchania Boga w życiu człowieka → rozróżnia między uwielbieniem a adoracją</p>	<p>→ wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia (D.1), → odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbianiu Boga i głoszeniu Dobrej Nowiny, → wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę, → wyjaśnia, co to znaczy współofiarowanie – współcierpienie, włączanie w Eucharystię własnych problemów (F.1), → wyjaśnia, czym jest adoracja Najświętszego Sakramentu → odkrywa, że Maryja jako matka Jezusa współcierpi, przeżywając odrzucenie Go przez ludzi, Jego mękę i śmierć na krzyżu, → odkrywa w słowie Bożym, że można być szczęśliwym nawet w trudnych sytuacjach, jeżeli zaufamy Bogu</p>	<p>→ wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka → wskazuje, jak może uwielbiać Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności, → odkrywa, że Bóg oczekuje od nas postawy Marty i Marii – posługi drugiemu człowiekowi i kontemplacji słowa Bożego → odkrywa, że katolicy na całym świecie adorują Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, → podaje fakty z życia Maryi świadczące o Jej uwielbieniu Boga, poddaniu się Jego woli → • wskazuje Zośkę, Alka i Rudego jako bohaterów narodowych, którzy poświęcili swe życie dla innych</p>	<p>→ odkrywa, że uwielbienie jest należne jedynie Bogu, → odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i działania uwielbia Boga → wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia → wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze (F.1.11) → wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga (B.13.2), → wymienia sposoby oddawania czci Bogu → odkrywa, że Pan Jezus, umierając na krzyżu, daje nam Maryję jako matkę → odkrywa, że młodzi ludzie okresu wojny byli gotowi oddać swe życie za swych przyjaciół, za wolną Polskę</p>	<p>→ układa prostą modlitwę uwielbienia → opowiada o spotkaniu Marii i Marty z Jezusem → wskazuje na ofiarniczy charakter mszy świętej → opowiada o cierpieniu Maryi pod krzyżem Jezusa → układa modlitwę za ojczyznę</p>
-------------------------------	---	---	--	--	---

Przedmiotowy system oceniania i wymagania edukacyjne z religii kl. 4

<p>Katechezy okolicznościowe</p>	<p>→ wyjaśnia sens udziału w drodze krzyżowej → omawia istotę Triduum Paschalnego → wyczerpująco omawia rolę i dary Ducha Świętego na podstawie wybranych fragmentów Pisma Świętego, → wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego</p>	<p>→ wskazuje, że pomocą w nawróceniu jest sakrament pokuty i pojednania, przyjmowanie Chrystusa w Komunii Świętej, modlitwa, post i jałmużna → odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć, → układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia, → wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna → tłumaczy, że być świadkiem zmartwychwstałego Jezusa, to pozostawać w jedności z Bogiem okazywać miłość innym, → wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”, → odpowiada na pytania dotyczące usłyszanych fragmentów Pisma Świętego dotyczące roli i darów Ducha Świętego, → opowiada fragment Ewangelii, czytany w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, → charakteryzuje postawy świadczące o tym, że podążamy za Dobrym Pasterzem</p>	<p>→ • na podstawie Ewangelii wymienia pokusy, jakim przeciwstawił się Pan Jezus → podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi. → odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne, → wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa, → wymienia świadków zmartwychwstania Jezusa, → wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego → odkrywa, że bez pomocy Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć w jedności z innymi, że Duch Święty ma moc pokonania naszego egoizmu → odkrywa, że Jezus pragnie, aby czczono Jego Ciała i Jego Krew → wymienia, jakimi łaskami obdarza Dobry pasterz owce, które idą za Nim</p>	<p>→ odkrywa, że w czasie Wielkiego Postu jesteśmy wezwani do nawrócenia, → wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem → odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia, → wymienia symbole (paschał, słowo Boże, chrzcielnica, chleb i wino w kielichu) → odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu → z pomocą katechety modli się Koronką do miłosierdzia Bożego → odkrywa, o jakie dary może prosić Ducha Świętego → wykonuje w grupie projekt ołtarza, → odkrywa cechy Dobrego Pasterza,</p>	<p>→ wymienia zadania chrześcijan na wielki post → opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy → podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów → wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia → wymienia Koronkę do miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę → omawia przebieg procesji w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, → nazywa Jezusa Dobrym Pasterzem.</p>
----------------------------------	--	---	---	---	---